

[Miljøministeren]

pelse af straffene på miljøområdet, og det er jo det, der er bred politisk enighed om at vi skal opnå. Jeg synes, det i den forbindelse må nævnes, at justitsministeriet for tiden overvejer at indsætte en bestemmelse om virkelig grove miljøovertrædelser i straffeloven.

Hr. Hjortnæs berørte ganske kort spørgsmålet om de udryddelsestruede vilde dyr og planter. Jeg ser meget gerne, at vi også kan uddybe de problemer, der ligger her, under udvalgsarbejdet.

Der blev sat et spørgsmålstejn af hr. Hjortnæs ved tilsynet. Vi udarbejder en tilsynsvejledning for kommunerne, som også bliver omtalt. Det er en af vejene at gå. Spørgsmålet har også været rejst, om kommunerne har den nødvendige kapacitet til at føre dette tilsyn. Det er vores opfattelse, at det har de, men der skal ikke herske tvivl om, at vi ustandselig må tale med kommunerne om deres pligt og deres ansvar for at føre dette tilsyn. Vil det få økonomiske konsekvenser? Efter lovforslagets bemærkninger nej. Der føres jo et tilsyn i øjeblikket. Dette tilsyn skal gennemføres, og der skulle ikke blive ekstra udgifter. Men det er klart, at skærper man tilsynet, så vil det kunne føre til forøgede udgifter.

Jeg siger tak til hr. Ahlmann-Ohlsen og hr. Sønderby for deres klare tilslutning.

Hr. Sønderby var meget inde på spørgsmålet om ændringen af § 53. Det, der er meningen med ændringen, er, at det ganske klart skal fremgå, hvordan forholdene er, hvis der opstår forurening eller mistanke om, at det, der er sket, kan føre til forurening. Hvad skal der så ske? Afgørelser ved byret og landsret har vist, at den nuværende bestemmelse ikke er klar nok. Hvornår det skal ske, hvem der træffer beslutning, skal der rettes op på med den afgørelse, der er foreslået her.

Hr. Leif Hermann mente, at det står skidt til på miljøforvaltningens område, men alligevel fornåm jeg ganske klart hovedlinjen i hr. Leif Hermanns indlæg, og det var: vi siger ikke nej til disse ting. Hermed fulgte man helt den socialdemokratiske holdning. Jeg er glad for denne grundholdning, for det betyder, at vi kan vurdere, om der skal ske en yderligere skærpelse af bestemmelserne. Man kan tage det med, som allerede er fremlagt.

Der var en lille bemærkning om denne tilsynsvejledning, som jeg ikke kan svare på.

Det blev sagt, at efter det, hr. Leif Hermann havde set, så det ikke ud til, at den vil indeholde noget, der virkelig kan gøre noget ved det. Jeg må sige, at så langt er jeg ikke i mine betragtninger, da jeg endnu ikke har set noget om, hvad der kommer i denne tilsynsvejledning.

Fru Lone Dybkjær mente, at det var et skridt i den rigtige retning, men spurgte: er det godt nok? Det blev fulgt op af en appel om et grundigt udvalgsarbejde. Den decentrale administration skal have endnu en chance. Jeg er meget, meget enig i denne betragtning, og den må fastholdes i det videre arbejde.

Jeg har svaret hr. Arentoft. Tak til CD for opbakning.

Sanktionen og det generelle niveau har vi været inde på. Fru Anne Grete Holmsgård spurgte: men hvad med miljøstyrelsen? Miljøstyrelsen må selvfølgelig udføre den opgave, miljøstyrelsen har: på bedste vis at gribe ind, når der skal gribes ind. Men der er jo én ting, miljøstyrelsen skal respektere: det er den, der har tilsynspligten over for kommunerne. Hvis det svigter dér, så må miljøstyrelsen tage affære. Hvalsøproblemerne i den sidste tid har klart vist, at så tager miljøstyrelsen også affære. Det positive er, at man så tager fat på kommunerne og amterne for at finde en løsning. De forhandlinger, vi har haft med tilsynsmyndighederne, har været meget opmuntrende, fordi vi har fået en klar fornemmelse af, at tilsynsmyndighederne og vi har en fælles interesse i at få klarlagt disse problemer og få sikkerhed for, at der ikke fremover sker overtrædelser af miljøbeskyttelsesloven.

Hjortnæs (S):

Ministeren er som bekendt en meget beskeden mand, og det er formentlig årsagen til, at ministeren her stiller sig tilfreds med, at alle har sagt om forslagene, at de såmænd er uskadelige, og at det såmænd kan være meget godt at gøre noget i den retning. Men kendsgerningen er jo, minister, at der her i salen er et klart flertal, som siger, at ministeren ikke med de forslag, der her fremlægges, vil kunne løse de problemer, som lovforslaget tilsigter at løse. Det er nok den vigtigste politiske melding, der er kommet her i dag.